

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA NR. 747
Din 04.12.2008

Dosar nr: 653/2007

Petiția nr: 13088/23.10.2007

Petenți: A O , N M

Obiect: Neacordarea sporului de fidelitate prevăzut de art. 4 din O.U.G nr. 27/2006.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

I.1.1. A O , cu domiciliul

I.1.2. N M , cu domiciliul în

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. Ministerul Justiției, str. Apollodor, nr. 17, București

II. Procedura de citare

Urmare petiției înregistrate cu nr. 13088/23.10.2007, formulată de către petenți, în temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, părțile au fost invitate, prin adresele cu nr. 17474/29.11.2007, 17475/29.11.2007 și 17476/29.11.2007, la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării pentru audieri. La audierile din data de 13.12.2007, părțile nu s-au prezentat.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită

III. Susținerile părților

Petenții, prin sesizarea nr. 13088/23.10.2007, solicită CNCD să constate existența faptelor de discriminare a asistenților judiciari prin neacordarea unei majorări/adaos la indemnizația de încadrare brută lunară, în raport cu vechimea efectivă în funcție, calculat în procente, prevăzută de art. 4 din O.U.G nr. 27/2006.

Petenții susțin că sunt discriminați, contrar prevederilor art. 1-6 din O.G. nr. 137/2000, a art. 5 și a art. 154 alin.3 din Codul Muncii, față de restul personalului judiciar prin excluderea lor de la beneficiul majorării indemnizației de încadrare

lunară, în raport cu vechimea efectivă în funcție, cu titlu de spor de fidelitate. Potrivit art. 4 din O.U.G. nr. 27/2006, toate persoanele din categoria personalului judiciar de specialitate juridică din instanțele judecătorești, chiar și personalul fără atribuții judiciare dar de specialitate juridică din instituțiile publice din justiție, beneficiază de un spor de fidelitate pentru vechimea în funcția judiciară sau de specialitate juridică deținută în sistemul justiției.

În petiție se menționează că, deși funcția de asistent judiciar constituie atât o funcție judiciară cât și de specialitate juridică din instanțele judecătorești, totuși, prin art. 16 alin. 2 din O.U.G. NR. 27/2006, categoria socio-profesională a asistenților judiciari a fost exclusă în mod discriminatoriu de la beneficiul majorării indemnizației brute lunare de art. 4 din O.U.G. nr. 27/2006 în favoarea tuturor categoriilor de personal judiciar sau nejudiciar de specialitate juridică din sistemul justiției. De asemenea petentul precizează că între judecători și asistenți judiciari nu poate exista un tratament diferențiat sau criterii de apreciere diferite, deoarece aceștia îndeplinesc obligații profesionale prevăzute pentru magistrați, trebuie să dispună de pregătirea profesională, vechimea, profilul moral și aptitudinile stabilite pentru judecătorii de la tribunale, trebuie să respecte incompatibilitățile și interdicțiile prevăzute pentru magistrați, trebuie să respecte obligațiile profesionale prevăzute de Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, li se aplică răspunderea disciplinară prevăzută pentru magistrați, se supun numai legii, se bucură de stabilitate ca și magistrații stagiași și magistrații – asistenți, deliberază la fel ca judecători, au vot consultativ, la fel ca magistrați – asistenți, au dreptul la opinie separată, drept recunoscut numai judecătorilor, au un domeniu specializat de activitate, al fel ca și magistrații militari sau judecătorii de la tribunalele specializate, nu pot face parte din partidele politice sau din sindicate (Legea nr. 304/2004). Această similitudine este reconfirmată și de reglementarea funcției de asistent judiciar și prin Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor. Principiul egalității de tratament în salarizare implică recunoașterea acelorași obiective și elemente de salarizare tuturor persoanelor aflate într-o situație comparabilă. Criteriul acordării majorărilor salariale cu titlu de majorare a indemnizației ori cu titlu de spor de fidelitate în favoarea personalului judiciar este unul și același, efectul dreptului la vechime în specialitatea funcției judiciare garantat în mod egal de lege de lege, și implicit a fidelității acumulate cu respectarea incompatibilităților funcției judiciare, indiferent de categoria socio-profesională din care fac parte persoanele din personalul judiciar. Singurele obiective și elemente care pot duce la o diferențiere în sistemul de salarizare sunt nivelul studiilor, treapta sau gradul profesional, calitatea și cantitatea muncii, condițiile de muncă, care se pot reflecta numai în salariul de bază, nu și în sporurile salariale.

Susținerea Ministerului Justiției

Prin adresa înregistrată cu nr. **17275/28.11.2007**, Ministerul Justiției a susținut că atribuțiile de serviciu distincte, reglementările legale diferențiate privind numirea și eliberarea din funcție – ocuparea funcției de asistent judiciar este limitată de lege la o durată de 5 ani, cu posibilitatea reînvestirii de către ministrul justiției, cele privind cariera profesională a magistraților și asistenților judiciari, procedura diferită de aplicare a sancțiunilor disciplinare, anumite drepturi de care beneficiază exclusiv

magistrații duc la concluzia indubitabilă că nu poate fi reținută o situație comparabilă între magistrați și asistenții judiciari. Curtea Constituțională a reținut că magistrații consultanți se află într-o situație esențial diferită față de alte categorii de magistrați, chiar și față de persoanele asimilate acestora, deoarece condițiile de numire și de încetare a funcției, durata acesteia și procedura sancționării disciplinare a magistraților consultanți diferă în mod esențial de cele aplicabile celorlalte categorii de magistrați, iar atribuțiile specifice acestei funcții nu sunt exercitate cu caracter de permanență, ci doar în cazurile când se judecă în primă instanță, conflicte de muncă. Ministerul Justiției a menționat, de asemenea, că acordarea acestor drepturi salariale în favoarea asistenților judiciari este o opțiune a legiuitorului și nu poate fi considerată ca aducând atingere principiului egalității în drepturi și al discriminării, întrucât nu creează vreo discriminare între categorii de persoane aflate în situații analoage sau comparabile.

Prin adresa nr. **19372/18.12.2007**, Ministerul Justiției a venit cu următoarele completări la punctul de vedere anterior formulat, solicitând respingerea cererii privind constatarea stării de discriminare ca fiind tardiv formulată înaintea Consiliului față de dispozițiile art. 20 alin.1 din O.G. nr. 137/2000. În adresă se menționează că, în memoriul formulat, petenții se raportează constant la situația magistraților, deși cele două categorii profesionale sunt distincte, neavând de-a face cu persoane aflate în situații comparabile. Condițiile de numire și de recrutare a asistenților judiciari sunt diferite de condițiile de acces în magistratură. Astfel, numirea asistenților judiciari se face de ministrul justiției, la propunerea Consiliului Economic și Social. De asemenea, asimilarea cu judecătorii presupune nu numai acordarea acelorași drepturi, ci și a acelorași obligații, inclusiv sub aspectul desfășurării carierii, susținerea examenelor prevăzute de lege, de admitere, capacitate, promovare, formare profesională, etc. În adresă se susține că atribuțiile conferite de lege celor două funcții sunt profund diferite, fiind secundanți ai judecătorului iar exercitarea funcției de asistent judiciar este esențialmente temporară, aceștia fiind numiți pe un mandat cu durată limitată de 5 ani, cu posibilitatea unei reînvestirii ulterioare, însă fără existența unui drept absolut în această privință, acest aspect fiind în contradicție cu rațiunea acestui spor care este aceea de asigurare a stabilității în funcție ori de fidelizare a angajaților. În ceea ce privește aplicarea sancțiunilor disciplinare și eliberarea din funcție a acestora (procedura, autoritatea publică ce o aplică, mijloacele specifice de contestare), în adresă se menționează că, de asemenea, acestea sunt diferite.

IV. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director reține faptul că statutul judecătorilor și procurorilor este reglementat de Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare iar statutul funcției de asistent judiciar este reglementat de art. 55 și de art. 110 și următoarele din Titlul V – „Asistenți judiciari” din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, modificată și completată.

În drept, având în vedere **Constituția României și prevederile legale aflate în vigoare**, Colegiul Director apreciază că nu se poate pronunța pe texte de lege, care sunt considerate de părți ca fiind discriminatorii. De asemenea, acest aspect este întărit și de **Decizia Curții Constituționale nr. 997 din 7 octombrie**

2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare prin care:

Curtea Constituțională: „Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Ministerul Justiției în Dosarul nr.7604/99/2007 al Curții de Apel Iași – Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare sunt neconstituționale, în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.”

Astfel, raportându-ne la obiectul plângerii și la dispozițiile legale incidente, Colegiul Director constată că plângerea nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform atribuțiilor stabilite de O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. faptele prezentate nu constituie fapte de discriminare, potrivit prevederilor O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată
2. se va răspunde părților în sensul celor hotărâte, potrivit art. 8 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.27/2002 privind soluționarea petițiilor, aprobată și modificată prin Legea nr. 233/2002;

V. Modalitatea de plată a amenzii (dacă este cazul)

- nu este cazul;

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

VASILE ANA MONICA - Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

